

дали sme a kázali přivěsiti k tomuto listu s naším dobrým vědomím i pluým přiznáním dobrovolně. Jenž jest dán a psán na Krumlově ten čtvrtek po sv. Havle, leta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého šedesátého pátého.

„Tento list jest s povolením urozeného pána Tomáše Purkarta z Klee do kvaternu privilegií panství Treboňského leta 1751 založeného dne 7. Martii 1751 od slova k slovu vnešen pag. 29. et 28. skrze mě Petra Světeckého p[ro] t[unc] vicearchivari manu propria.“ — Pečet jest utržena, ale otvor, kde byly pressule protaženy, zůstal. — Z originálu archivu městečka Mezimostí nad Lužnicí opsal prof. August Sedláček.

12.

1478: *Samodílný řád městečka **Doubravníka** na panství Pernštejnském.*

Jest vytištěn v Časopise Matice Moravské 1905 str. 383—391 péčí Josefa Soukala podle přepisu v knize městské, jenž pochází z r. 1749. Zpráva o něm podána jest již v Archivě Českém XXIV. str. 285 č. 438.

13.

1485, 26. dubna: *Pavel ze Sulevic na Duchcově svému poddanému Danielovi ze vsi Lipé vysvědčuje řádný původ, dobré zachování, **propouští jej z člověčenství** a doporučuje cechům řemeslnickým ku přijetí.*

Já Pavel z Sulevic a na Osece známé činiem tímto listem obecně, ktož jej uzrie nebo čtúc slyšeti budú, že jsú přede mne předstúpili lidé moji z Llippe a z Mrsknes, rychtář i konšelé i obecní, a vyznali přede mnú, kterak nebožtíček Mikuláš Llipský a manželka jmenem Anna pošli jsú od dobrých lidí řádu sedlského, v stavu manželským řádně přebývajícíech, a též svrchupsaný Mikuláš a Anna manželka jeho slušně, řádně a poctivě jsú se mezi niemi živili, jakožto na dobré lidi robotné slušie, v stavu manželském počestně přebývajíc. Jakožto pak syn jich jmenem Daniel z stavu manželského od nich řádně pošlý, a ten svrchupsaný Daniel při otci svým pod bratrem mým i pode mnú počestně a řádně se zachoval, jako na dobrého pacholka se slušie. Jakož svrchupsaný Daniel přistúpil před mě s přátely svými, prosiece mne, abych jemu živnost přál vedle jeho vobchodu, a jeho z člověčenství propustil; protož já svrchupsaný Pavel, hledě na tu dobrou pověst a zachování jeho staršiech, kterak jsú se vždycky počestně živili, jako na dobré robotné lidi slušie, a předkóm mým i tudíž mě věrně a pravě se zachovali ve všem, jako pánóm svým dědičným, i též svrchupsaný Daniel; protož hledě na to, chtě jemu rád živnosti i všeho dobrého příti, jeho jsem z člověčenství propustil a mocí toho listu propúštiem. I protož prosím všech vuobec, panuov i rytierstva i z měst, kdež by se zahodil svrchupsaný Daniel, buďto do kterého města nebo městečka, že jemu dobrou vokážete; a zvláště prosím pa [sic] všech mistruov a cechmistruov, řemesla kteréhož kolivěk, abyste jeho do svých cechuov přijali, a jemu mezi sebu živnosti přieti budete a dobrou vuoli vokážete, pro jeho předkuov svrchudotčenú dobrou pověst a zachování i tudíž jeho.

A toho vám úplně věřím všem vuobec, kdežby své živnosti hledal, že to pro mě i pro mou službu uděláte, a k němu se tak ukážete, jako svrchu dotčeno jest. A já toho jmieniem [míním] každému, kdež by se přihodilo, zaslúžiti i dobrým odplatiti, jakožto přátelóm svým milým.

A toho na svědomie pečet svú vlastní dal jsem k tomuto listu přivěsiti; jenž jest dán a psán na Duchcově v pátek před svatým Jakubem Filippem apošto-
luov Božiech, léta Božieho tisícého čtyřstého osmdesátého pátého.

Originál pergamenový jest nyní v archivě města Prahy; pečet schází, pergamen jest dole uprostřed proseknut k zavěšení pečeti. Na zadní straně poznamenáno rukou 17. věku: List zhostný Daniele Lupského de ao 1485 Nr. 21. — Visky Lipá a Mrsknesy psány jsou v Palackého Popise 47 Lipé, Mrsklesy, německy Lippai, Merskles; stojí vedle sebe, 3 km na jih od Milešova, 9 km na západ od Lovosic; jsou nyní německé.

14.

1486, 19. května: Ladslav z Boskovic na Moravské Třebové svým poddaným ve
vsech Radkově, Petrůvce a v Staré Trnávce **prodává všecky odúmrtí,
dává právo pořizovati o statcích a stanoví řád dědický.**

Já Ladslav z Bozkovic a na Moravské Třebové i s svými erby a budoucími vyznávám tiemto listem přede všemi, ktož jej uzdríe neb čtúc slyšeti budú, že přišli před mě fojtové, konšelé i všecky obce ze vsie mých Radkova, Petruovky, a z Trnávky Staré má dva člověky a třetí mlynář, věrní moji milí, za něžto s mnohú žádostí ustavičnú slovutný panoše Jan Šedík z Cuncziny [z Kunčiny], ty časy purkrabie na Moravské Třebové věrný muoj milý, prosbu činil jest, žádaje a prose mne jako pána dědičného, abych odúmrtí, kterúž na těch vsiech a na nich spravedlivě mám, jiem prodal. A já k té mnohé žádosti a pilné prosbě téhož Jana Šedíka nachýlen jsa, však s dobrým rozmyslem a s radú přátel svých prodal sem a mocí listu tohoto prodávám svrchupsaným lidem mým i všem vespolek obyvateluom těch vsie, i k tomu přimíníc dvoor při vsi Radkovu i to, což mého v Staré Trnávce jest, tu svrchupsanú odúmrt na těch svrchupsaných vsiech mých a dvoru Radkovském, na domiech, na roliech, na statku mohovitém i nemohovitém, tak aby oni mohli své statky svrchupsané mohovité i nemohovité, kterýmiž se koli slovy jmenovati mohou, porúčeti, od-
dávati přáteluom i jiným, komuž by se jim zdálo, a to beze vsie mé překážky, svrchupsaného Ladslava, erbuov i budoucích mých. A to takovú výmienkú, aby ti, komuž takoví statkové na domiech nebo na roliech přes pole poručeni byli by, toho nezdviehali ani odtud brali, leč by mně aneb erbuom mým budouciem osadili, aby mně na mém spravedlivém nescházelo. A jestliže by kto jakž koli smrtí sšel, děti a ženy nemaje a poručenstvie neučiniv, ten statek po něm zuostalý aby na najbliž-
šieho přítele jeho přešel. Pakliby se žádný přítel neohlásil, tehdá fojt, konšelé svrchupsaní mají se v ten statek uvázati a toho do čtvrti léta zachovati; a po tom